Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA KOLEI

WARSZAWA | № 13. | d. 9 listopada 1925 r.

37.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei № IV. 8869/11 z dnia 5 października 1925 r. w sprawie wprowadzenia skrótów telegraficznych dla oznaczenia stanowisk i urzędów w Ministerstwie Kolei.

Celem skrócenia adresów i tytułów przy podpisach w telegramach służbowych polecam wprowadzić zatwierdzone przezemnie niżej podane skróty telegraficzne dla oznaczenia stanowisk i urzędów w Ministerstwie.

Skróty te zalecam również używać i w wewnętrznej korespondencji Ministerstwa. Wszystkie telegramy służbowe winny być adresowane zasadniczo do odnośnych Departamentów i samodzielnych Wydziałów. W razie jednak potrzeby adresowania telegramu czy też sprawozdań okresowych bezpośrednio do Wydziałów Departamentów, należy dodać w adresie skrótu odnośnego Departamentu odpowiedni numer Wydziału, przewidziany rozporządzeniem Ministra Kolei z dnia 18 października 1923 r. № 3958 w sprawie podziału czynności między Departamenty i Wydziały Ministerstwa, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym M. K. № 24 z roku 1923 pozycja 70, oraz

w uzupełnieniach jego, ogłoszonych w Dziennikach Urzędowych M. K. № 1 z roku 1925 pozycja 1 i № 9 z roku 1925 pozycja 27.

Naprzykład: Wydział Taborowy Departamentu Eksploatacyjnego oznacza się KR—14.

Minister:
(—) *Tyszka*

S P I S

skrótów telegraficznych dla oznaczenia stanowisk i urzędów Ministerstwa Kolei.

	Minister	K
	Wice-Minister	KW
	Inspekcja Główna	KJ
I.	Departament Administracyjny	KA
II.	Departament Finansowy	KF
III.	Departament Handlowo-Taryfowy	KH
IV.	Departament Eksploatacyjny	KR
V.	Departament Utrzymania i Budowy	KD
VI.	Departament Mechaniczny i Zasobów	KM
VII.	Wydział Prezydjalny	KP
VIII.	Wydział Sanitarny	KS

38.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei z dnia 8 października 1925 r. № III. P. 608 w sprawie ustanowienia Starszych Kontrolerów wydziałowych dla spraw taryfowych przy Dyrekcjach Kolei Państwowych.

Celem wzmocnienia organizacji służby taryfowej ustanawiam przy każdej Dyrekcji P. K. P., na jej wniosek, odpowiednią ilość Starszych Kontrolerów wydziałowych dla spraw taryfowych w VI kat. płac pracowników kolejowych. Kontrolerzy ci wykonywać będą służbę taryfową według następującej instrukcji.

I N S T R U K C J A

dla Starszych Kontrolerów wydziałowych dla spraw taryfowych.

Do wykonywania kontroli nad służbą taryfową na stacjach P. K. P. oraz dla nawiązania stałej łączności między Zarządem P. K. P. a sferami przemysłowemi i handlowemi w sprawach taryf kolejowych Minister Kolei mianuje przy każdej Dyrekcji, na jej wniosek, odpowiednią ilość „Starszych Kontrolerów wydziałowych dla spraw taryfowych”, którzy należą do składu osobowego Wydziałów Handlowo-Taryfowych i podlegają bezpośrednio Naczelnikom tychże Wydziałów.

Obowiązki Starszych Kontrolerów wydziałowych dla spraw taryfowych są następujące:

A. W stosunku do służby kolejowej:

1) dokładna znajomość wszystkich obowiązujących przepisów i taryf dotyczących służby handlowo-taryfowej, i utrzymywanie zbiorów odpowiednich podręczników w należytym porządku;

2) prowadzenie — odnośnie co do każdej stacji osobno — rejestrów na stacjach znajdujących się taryf i podręczników;

3) nadzór nad tem, aby taryfy, wykazy odległości taryfowych i wszelkie podręczniki służby handlowo-taryfowej na stacjach były utrzymywane w należytym porządku, oraz przez pracowników stacyjnych należycie zrozumiane i stosowane;

4) nadzór nad tem, aby stacje obliczały i pobierały stosownie do obowiązujących taryf i przepisów należności dodatkowe jak np. składowe, postojowe, należności za odładowanie, przechowanie lub doładowanie nadwyżki towaru, dopłaty za niezgodne z rzeczywistością oznaczenie w listach przewozowych zawartości, wagi lub ilości sztuk przesyłki, opłaty miejscowe i t. p.;

5) nadzór nad tem, aby na stacjach były wywieszane i odpowiednio umieszczane ogłoszenia dla publiczności w myśl odnośnych taryf i innych przepisów jak np. tablice cen biletów pasażerskich przy oknach kasowych, obwieszczenia o podwyższeniu postojowego, składowego, o skróceniu terminu wolnego od składowego, terminu naładowania i załadowania, o dodatkowych terminach dostawy, o ubezpieczeniu osób, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych, rejestry nadpłat i t. p.;

6) udzielanie pracownikom stacyjnym wszelkich potrzebnych wskazówek i wyjaśnień dotyczących stosowania taryf;

7) czuwanie nad tem, aby na stacjach znajdowały się tabele podręczne do obliczania należności taryfowych za przewóz osób, bagaży, przesyłek nadzwyczajnych i towarów, kontrolowanie oraz sprawdzanie tabel tych co do ich dokładności;

8) zwracanie szczególnej uwagi, czy ulgi taryfowe są stosowane przy ścisłem zachowaniu istniejących przepisów i formalności;

9) systematyczne sprawdzanie wyszkolenia personelu wykonawczego na stacjach pod względem znajomości taryf i przepisów taryfowych drogą egzaminowania oraz przez badanie dokumentów przewozowych;

10) badanie i usuwanie przyczyn nieprawidłowości w obliczaniu należności i opłat przewozowych na stacjach na zasadzie odpisów rachunków różnic, otrzymywanych z Wydziału Kontroli Dochodów;

11) niezwłoczne zawiadamianie swej Dyrekcji, lub jeżeli chodzi o personel obcej Dyrekcji — odnośnej Dyrekcji o wszelkich niedomaganiach, nieudolności lub złej woli służby taryfowej;

12) sprawdzanie czy pod postacią bagażu nie są przewożone przedmioty do przewozu jako bagaż niedozwolone, jak również sprawdzanie zawartości i wagi przesyłek towarowych z deklaracją w listach przewozowych i w razie wykrycia nieprawidłowości zarządzenie postępowania w myśl przepisów;

13) występowanie w drodze służbowej z należycie umotywowanemi wnioskami co do zmiany lub uzupełnienia istniejących taryf wewnętrznych i zagranicznych;

14) badanie konkurencji przedsiębiorstw przewozowych tak prywatnych jak i państwowych z linjami P. K. P. i występowanie w drodze służbowej z wnioskami odpowiedniemi celem uzyskania transportów;

15) badanie potrzeby utworzenia bezpośrednich taryf związkowych z obcemi kolejami krajowemi lub zagranicznemi;

16) zbieranie danych o zaludnieniu i uprzemysłowieniu okolic sąsiadujących z terenem kolejowym i ustalanie wpływu powyższych okoliczności na ilość, jakość i charakter przewożonych przesyłek kolejowych;

17) nadzór nad tem, aby opisy ekonomiczne były opracowywane zgodnie z przepisami i we właściwych terminach przez stacje przedstawiane;

18) zbieranie wiadomości o rozmiarach i charakterze ruchu osobowego i towarowego poszczególnych stacyj i odcinków oraz o wpływie obowiązujących taryf na rozwój przewozów;

19) uczestniczenie w ekspertyzach dokonywanych w celu ustalania właściwej nazwy przewożonych towarów;

20) sprawdzanie czynności z działów pokrewnych jako to: rachunkowości stacyjnej tyczącej się przewozów, prawidłowego zaliczania należności przewozowych i opłat dodatkowych;

21) uskutecznianie kontroli biletów pasażerskich, bagażu i towarów przewożonych w pociągach, jak również dokumentów przewozowych tak w pociągach jak i na stacjach w szczególności zaś na stacjach węzłowych;

22) przeprowadzanie wszelkich dochodzeń z zakresu służby taryfowej, stosownie do poleceń przełożonej Dyrekcji;

23) spędzanie na objazdach służbowych swojego okręgu najmniej 15 dni w miesiącu;

24) rewidowanie pod względem służby taryfowej każdej podległej mu stacji conajmniej dwa razy, a stacji o silniejszym ruchu jak np. stacji granicznych, węzłowych, przejściowych oraz stacji położonych w większych ośrodkach przemysłowych i handlowych nawet cztery razy do roku i uwidocznianie wyników tych rewizji w książce rewizyjnej odnośnych stacyj;

25) nadzór, aby ulgi pozataryfowe dla personelu kolejowego były stosowane zgodnie z odnośnemi przepisami i w myśl tych przepisów;

26) zawiadamianie w drodze służbowej odpowiednich Wydziałów o wszelkich w danym razie spostrzeżonych niedokładnościach i usterkach służby kolejowej;

27) udział w komisjach kwalifikacyjnych personelu, którego obowiązkiem jest wymierzanie lub pobieranie taryfowych należności, a więc: kasjerów biletowych i bagażowych oraz taksatorów towarowych;

28) prowadzenie książeczki kontrolnej, do której powinien być zaciągnięty każdy wyjazd służbowy z treściwem przedstawieniem działalności podczas trwania podróży. Książeczkę tę należy przedstawiać co dni 14 przełożonemu Naczelnikowi Wydziału, który ją na znak przyjęcia do wiadomości podpisuje w odpowiedniem miejscu;

29) bezzwłoczne donoszenie Naczelnikowi Wydziału o ważniejszych i pilniejszych sprawach;

30) zjawianie się conajmniej raz na kwartał w Ministerstwie Kolei celem poinformowania się w sprawach taryfowych, oraz udział w perjodycznych Zjazdach Starszych Kontrolerów Wydziałowych dla spraw taryfowych, które M. K. zwoływać będzie w wyznaczonych specjalnie terminach.

B. W stosunku do osób prywatnych:

nawiązanie stałej łączności z przedsiębiorstwami przemysłowemi i handlowemi swojego okręgu przy sposobności dokonywanych objazdów służbowych, zbieranie wiadomości o potrzebach tych przedsiębiorstw pod względem taryfowym i zawiadamianie o nich swojej Dyrekcji w drodze służbowej z przedstawieniem odpowiednich wniosków.

W tym celu Starszy Kontroler wydziałowy dla spraw taryfowych powinien urządzać stosownie do wskazówek i w terminach oznaczonych przez Naczelnika Wydziału Handlowo-Taryfowego w centrach przemysłowych i handlowych wywiady co do potrzeb i życzeń w dziedzinie taryf kolejowych i w tym celu wysłuchiwać osoby interesowane.

W wywiadach tych mogą brać udział stosownie do potrzeby tak Naczelnicy Wydziałów Handlowo-Taryfowych jak i przedstawiciele innych gałęzi służby kolejowej.

Z każdego tego rodzaju wywiadu Starszy Kontroler wydziałowy dla spraw taryfowych sporządza dokładny protokół, którego odpisy należy rozesłać w razie potrzeby odpowiednim Wydziałom Dyrekcyjnym i przedstawić M. K. w czterech egzemplarzach.

Starszy Kontroler wydziałowy dla spraw taryfowych przy wykonywaniu swych czynności ma prawo wstępu do wszystkich pomieszczeń służbowych, pociągów i przedziałów służbowych, oraz korzystania ze wszystkich środków lokomocji kolejowej, jak również z telegrafu i telefonu kolejowego w celach służbowych.

Wnioski co do mianowania Starszych Kontrolerów wydziałowych dla spraw taryfowych złożą Dyrekcje w zwyczajnej drodze służbowej.

Minister:
(—) *Tyszka*

39.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei № I. 7641/25 z dnia 24 października 1925 r. w sprawie uzupełnienia przepisów tymczasowych o postępowaniu Komisji Dyscyplinarnej w Dyrekcjach Kolei Państwowych w Warszawie, Radomiu i Gdańsku.

„Paragraf 17 — w ustępie o karach dyscyplinarnych, punkt c) „przeniesienie w służbie do innej miejscowości" uzupełnia się słowami: „na takie same lub inne stanowisko w tej samej grupie uposażeniowej".

Minister:
(—) *Tyszka*

40.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei z dnia 24 października 1925 r. № IV. 14294/13 do wszystkich Dyrekcyj Kolei Państwowych w sprawie wprowadzenia w życie od dnia 10 listopada 1925 r. „Przepisów kierunkowych".

Z dniem 10 listopada r. b. wprowadza się w życie Przepisy kierunkowe, rozesłane do Dyrekcyj K. P. w drugiej połowie października r. b.

Przepisy kierunkowe, wraz z załączoną do nich mapą schematyczną, służą do ujęcia przewozów w stałe kierunki przez linje najkrótsze, względnie najkorzystniejsze dla przewozu pod względem ruchowym.

Przepisy te są zbroszurowane w zeszyty oddzielne dla każdej Dyrekcji nadawczej i zawierają:

1) postanowienia wstępne, objaśniające sposób ustalenia i oznaczenia w dokumentach przewozowych właściwego kierunku,

2) spis grup według Dyrekcyj z wymienieniem odcinków, wchodzących w skład każdej grupy,

3) spis stacyj ze wskazaniem ich przynależności do Dyrekcji, grupy i odcinka, oraz

4) tablice kierunkowe komunikacji bezpośredniej i miejscowej.

Polecam Dyrekcjom wydać zarządzenia podwładnym organom, zmierzające do wprowadzenia tych przepisów w życie oraz odpowiednio zaznajomić dotyczący personel z tablicami kierunkowemi i mapą schematyczną.

W związku z powyższem, termin wprowadzenia w życie przepisów o formowaniu pociągów dalekobieżnych (Rozporządzenie z dnia 9 września 1925 r. № 11983/13, ogłoszone w Dzienniku Urzędowym № 12 z dnia 8 października 1925 r.) przenosi się z dnia 1 listopada r. b. na dzień 10 listopada 1925 roku.

Minister:
(—) *Tyszka*

41.

Uzupełnienie składu Rady Technicznej przy Ministrze Kolei, ogłoszonego w № 5 (poz. 13) z dnia 7 maja 1925 r. i w № 8 (poz. 18) z dnia 27 czerwca 1925 r. Dziennika Urzędowego M. K.

Na członków Rady Technicznej przy Ministrze Kolei zostali przez Pana Ministra dodatkowo powołani:

1. Prezes Dyrekcji Budowy K. P. inż. Berkiewicz Jan,
2. Profesor inż. Bełżecki Stanisław.

R. T./№ 40/25.

42.

Zmiana tymczasowych warunków technicznych na dostawę kloców, połowic, brusów, desek, słupów telegraficznych i drzewa opałowego z dnia 7 stycznia 1924 r., ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym № 2 z dnia 1 lutego 1924 r.

W ustępie 1 par. 12 (Drzewo opałowe) należy skreślić wyrazy: „w partji dopuszcza się nie więcej niż 1% drzewa zlekka nadgniłego".

№ VI. 15728/23/25.

ZAWIADOMIENIA.

Notatka z dnia 5 października 1925 r. № 12235/22/24 w sprawie nadania marki fabrycznej.

W uzupełnieniu notatki z dnia 16 kwietnia 1925 r. № 12235/22/24 w sprawie nadawania marek fabrycznych wytwórniom, wykonywującym zamówienia na wyroby metalowe dla Polskich Kolei Państwowych, podaje się niniejszem do wiadomości, że

Towarzystwo Akcyjne Zakładów Górniczo-Hutniczych i Fabryk „Stąporków" w Stąporkowie przy stacji kolejowej Niekłań otrzymało markę . . 31.

W miarę zwiększania się ilości wytwórń, wyrabiających metale i wyroby metalowe dla Polskich Kolei Państwowych, będą nadawane następne numery.

№ VI. 14073/22/25.

W Dyrekcjach Kolei Państwowych.

Mianowania:

Inż. Walicki Stefan — Naczelnikiem Wileńskiego Oddziału Eksploatacyjnego Dyrekcji Kolei Państwowych w Wilnie.

Inż. Iwaszkiewicz Romuald—Naczelnikiem Białostockiego Oddziału Eksploatacyjnego Dyrekcji Kolei Państwowych w Wilnie.

№ I. 15192/1-J/25.

Żegiestowski Kazimierz, Starszy Referendarz k. p. i Kontroler Eksploatacyjny Kierownikiem Działu Ogólnego w Wydziale Eksploatacyjnym w Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie.

Rutkowski Zygmunt, Starszy Referendarz—Kierownikiem Działu Towarowego w Wydziale Kontroli Dochodów Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie.

№ I. 16033/1/25.

Zwolnienie ze stanowiska:

D-r Krzyczkowski Antoni zwolniony ze stanowiska Naczelnika Wydziału Sanitarnego Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie z pozostawieniem nadal w tejże Dyrekcji bez zmiany uposażenia.

№ I. 15919/1-J/25.

Zwolnienie ze służby:

Zalisz Maksymiljan, Naczelnik Wydziału Eksploatacyjnego Dyrekcji Kolei Państwowych w Wilnie z dniem 1 listopada 1925 r. na podstawie art. 70, punkt 2, lit. e, tymczasowych przepisów ogólnych o służbie na państwowych kolejach polskich w okręgu Dyrekcji Wileńskiej — z wyrażeniem uznania za długoletnią służbę w kolejnictwie.

№ I. 16162/1/25.

KONKURSY.

na stanowisko Naczelnika Wydziału Sanitarnego Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie.

Warunki dla ubiegających się: VI lub V grupa uposażenia, dyplom lekarski uznany, względnie zatwierdzony w Polsce, znajomość oraz odbyta praktyka w zakresie administracji lekarsko-sanitarnej.

Termin składania podań do 20 grudnia 1925 r.

№ I. 15919/1-J/25.

na stanowisko Kierownika Działu Ogólno-Gospodarczego w Wydziale Mechanicznym Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja wyższe, wyjątkowo średnie, VI lub VII grupa uposażenia, oraz odpowiednia praktyka w służbie rachunkowej w zakresie Wydziału Mechanicznego.

Termin wnoszenia podań do 10 grudnia 1925 r.

№ I. 14737/1/25.

Drukarnia Państwowa № 30597. 30.X.25 2000.